HADEWYCH VAN GENT
RESONANTIES

Dutch
Cla25ical
Talent
PROGRAMMA

Dutch Classical Talent is een initiatief van de Nederlandse concertzalen,
de JCP Stichting en wordt mede mogelijk gemaakt door het Cultuurfonds,
mede dankzij het Wijdeveld-Polée Fonds.

HADEWYCH VAN GENT

Hadewych van Gent cello, zang
Kyle Khembunjong gitaar
Mattias Spee piano

• • •

RESONANTIES

Hildegard von Bingen 1098-1179
Spiritus Sanctus

Mathilde Wantenaar *1993
Hadewijch – Lied X (2026)

Rafael Marino Arcaro *1990
Miniatures in Language of Tongues and Spells op. 29 (2026)

Rebecca Clarke 1886-1979
Three Irish Country Songs (1928)
III. As I Was Goin' To Ballynure
(arr. voor cello en zang)

Sonate voor altviool en piano (1919)
I. Impetuoso (arr. voor cello en piano)

Manuel de Falla 1876-1946
Siete canciones populares españolas (1914)
I. El paño moruno
V. Nana

Luciano Berio 1925-2003
Folk Songs (1964) (arr. voor cello en piano)
III. Loosin yelav
X. Lo fiolairé
XI. Azerbaijan Love Song (arr. **Sowich**)

Fazıl Say *1970
Four Cities (2017)
I. Sivas
II. Hopa

Pēteris Vasks *1946
Grāmata čellam (1978)
II. Pianissimo (arr. **Van Gent**)

Zingen doet cellist Hadewych van Gent al haar hele leven. Als kind bij het Nationaal Kinderkoor en later voor zichzelf. Niet meer op het podium of als studie, want al vanaf haar tienerjaren nam haar cello te veel tijd in beslag. "Het zingen moest wijken", vertelt Hadewych. "Daar was ik heel verdrietig om, maar roostertechnisch ging het echt niet."

Jarenlang zong ze alleen thuis. Tot de bevriende cellist Sheku Kanneh-Mason haar liefde voor zang opmerkte. Hij nodigde haar uit als speciale gast voor zijn albumlancering, waarvoor ze speciaal een volkslied arrangeerden voor twee cello's en zang. "Ik mocht voor een groot publiek zingen én cello spelen. Dat klikte meteen, ik voelde dat dit mijn richting was."

Je brein in tweeën

Makkelijk is dat samenspel niet, integendeel. "Bij piano en gitaar ligt de toon vast door fretten en toetsen", legt Hadewych uit. "Bij cello is de productie van een noot niet één moment. De klank en intonatie hangen gedurende de hele noot af van hoe je strijkt en je vingers plaatst."

Bij zingen is dat ook zo, alleen speelt de geluidsproductie zich in de holtes van het hoofd af, waar het geluid ook wordt waargenomen. "Je kan dus niet écht horen hoe je zelf klinkt," zegt Hadewych. "Hoe je naar jezelf moet luisteren en de intonatie moet controleren, is anders dan hoe je naar je cello luistert." Probeer die technieken maar eens te combineren: het is als de bekende motorische uitdaging om met je ene hand op je hoofd te tikken en met de andere hand over je buik te wrijven, zegt Hadewych. "Het voelt alsof je je brein in tweeën moet delen en daarna weer aan elkaar lijmt."

Gaat de stem vervolgens met de klank van de cello mee, of speelt de cello een begeleidende rol? "Hoe beter je wordt in het samenspel, hoe meer lagen er ontstaan", zegt Hadewych. "Het is magisch als allebei mijn stemmen zo samen kunnen resoneren."

Resonantie

Haar DCT-voorstelling heeft ze *Resonanties* genoemd. In de natuurkunde heeft elk voorwerp een 'eigenfrequentie', een frequentie waarop het trilt. Resonantie (meetrillen of weerklinken) ontstaat wanneer een voorwerp in contact komt met de trilling van een voorwerp met een soortgelijke eigenfrequentie. "Praten over muziek heeft altijd het risico in zich dat je het plat slaat", zegt Hadewych. "Maar de term 'resonantie' vond ik heel beeldend. Wij zijn allemaal op zoek naar hoe we het best kunnen resoneren met de dingen om ons heen."

Muziek is misschien wel het beste medium om zowel resonantie als de eigenfrequentie wezenlijk te ervaren, denkt Hadewych. "En binnen de muziek is volksmuziek het meest exemplarisch, omdat het zo'n simpele, directe menselijke uiting is. Het gaat tot de kern: dat is de eigenfrequentie vertaald in muziek. En het klinkt in alles door."

Reis

Resonanties is een reis door de tijd langs muziek geïnspireerd op volksmuziek uit verschillende landen, waarin echo's en onderlinge invloeden hoorbaar worden. Allereerst *Spiritus Sanctus*, een melodie van Hildegard von Bingen (1098-1179). En meteen daarna een echo van die middeleeuwse traditie in een nieuwe compositie van Mathilde Wantenaar (1993), op dichtregels van de dertiende-eeuwse Brabantse dichter en mystica Hadewijch. Wantenaar geeft die oude traditie van lange tonen met een melodie erboven subtiele, verrassende wendingen. "Mathilde staat met haar muziek dicht bij wat ik ken en mooi vind. Toen ik las wat ze voor mij geschreven had, begreep ik het meteen", zegt Hadewych.

Het verbaast Hadewych hoe herkenbaar deze eeuwenoude dichtregels van haar naamgenoot zijn. "De manier waarop Hadewijch de schoonheid en worstelingen van liefde beschrijft, raakt me. Ondanks de oud-Nederlandse taal, die misschien ver van ons afstaat, is de essentie onmiddellijk voelbaar."

Jeugd

Deze middeleeuwse muziek raakt bovendien aan Hadewychs eigen kern, al is het alleen omdat ze naar deze dichteres vernoemd is. "Ik ben opgegroeid met de klanken van mijn vaders viola da gamba. Hij (Lucas van Gent) werkte jarenlang middeleeuwse melodieën uit met het Ensemble Antequera, met onder anderen sopraan Johanette Zomer."
Thuis hoorde ze naast de viola da gamba ook de celloklanken van Yo-Yo Ma en de stem van Bobby McFerrin op de cd *Hush* – misschien toen al een inspiratie voor de combinatie cello en zang. Ook klonk de muziek van Ernst Reijseger. "Dat was mijn jeugdheld. Hij was een van de eersten die ging trommelen op zijn cello, zijn pin over de vloer schraapte en een hele eigen taal en techniek ontwikkelde. Niemand klinkt zoals Ernst Reijseger. Ik ben altijd geïntrigeerd geweest door mensen die dat durven."

Hadewychs eigenheid zit in het toevoegen van haar zang aan haar spel. Weinig cellisten gingen haar in deze combinatie voor. Omdat de combinatie buiten de traditie valt, is er bijna geen repertoire voor. "Het besluit om die weg in te slaan, gaat daarom niet vanzelf. Er ligt geen muziek voor je klaar die gaat instuderen. In de samenwerking met Sheku Kanneh-Mason moest ik echt zeggen: dit gaan we doen, we gaan iets maken, welk liedje gaan we daarvoor gebruiken?"

Miniaturen

Het ontwikkelen van een eigen geluid en repertoire voor cello en zang was een belangrijke drijfveer om mee te doen aan het ontwikkelingstraject dat Dutch Classical Talent biedt. Naast Mathilde Wantenaar vroeg Hadewych ook Rafael Marino Arcaro (1990) om een nieuw stuk voor deze voorstelling. "Zijn smaak in het gebruik van harmonie vind ik heel spannend en mooi. Hij schuwt het duister in de muziek niet. Daar tegenover staan een specifiek soort elegante 'otherworldly' klanken."

Miniatures in Language of Tongues and Spells is gebaseerd op verschillende bezweringen van heksen. Een strijkbeweging wordt een lettergreep en de strijkstok neemt de zangstem over: beide ontstaan uit hetzelfde muzikale gebaar. Dit programmaonderdeel vraagt het meest van de luisteraar, zegt Hadewych: "Er zit geschreeuw in, vogelgezang, oud-Latijn, Litouws en Middelnederlands, veel dissonantie en spannende harmonieën. Rafael Marino Arcaro laat precies zien hoe je nieuw leven kan blazen in iets ouds. Het is geen reconstructie of claim van hoe het was. Zoals hij zelf zegt, wil hij de oude woorden 'opnieuw laten ademen'."

Andere muziek die op Hadewychs reis voorbijkomt, is van de Engelse altviolist en componist Rebecca Clarke (1886-1979). Ze was student aan dezelfde school waar Hadewych bijna een eeuw later studeert: de Royal Academy of Music in Londen. Clarkes bewerking van een Iers volkslied en haar altvioolsonate (door Hadewych op cello uitgevoerd) laten duidelijk weer de echo's van volksmuziek horen.

Manuel de Falla (1876-1946) laat op zijn beurt zien met *El paño moruno* en *Nana* hoe de volksmuziek uit Andalusië veel Arabische en Noord-Afrikaanse invloeden had. En Luciano Berio (1925-2003) arrangeerde voor zijn vrouw Cathy Berberian (die het tevens uitvoerde) een elftal volksliederen waarvan Hadewych er drie speelt, samen met pianist Mattias Spee en gitarist Kyle Khembunjong. Een lied uit Armenië over de maan, een Frans lied over een jonge herderin die in ruil voor een kus een herder haar laat helpen wol spinnen en een Azerbeidjaans lied. Dat laatste is nooit helemaal ontcijferd en het vermoeden is dat het in onzintaal is geschreven.

Via de Turkse steden van pianist en componist Fazıl Say (1970) in *Four Cities*, eindigt *Resonanties* met *Pianissimo* van Pēteris Vasks (1946). Weer terug bij de invloed van die middeleeuwse traditie van een lange noot met een melodie erboven. "Ik hoop dat mensen voelen dat de muziek in elkaar doorklinkt, al heeft het door de tijd gereisd. Alles hoort bij elkaar: verschillende dingen resoneren met verschillende mensen, maar samen zit je in een zaal. Als je wordt geraakt, als iets resoneert met jou, dan je tril je ook weer samen."

Stella Vrijmoed

PROGRAMMANOTITIES VAN HADEWYCH VAN GENT

1. Hildegard von Bingen
Spiritus Sanctus

De Duitse Hildegard von Bingen was abdis, mystica, schrijver en componist, en een van de opvallendste figuren uit de middeleeuwen. Ze liet zich leiden door visioenen en schreef over theologie, geneeskunde en de natuur. Haar eenstemmige gezangen, gebundeld in de *Symphonia armonie celestium revelationum*, staan in de traditie van het gregoriaans, maar onderscheiden zich door ruime, wijd uitwaaierende melodielijnen.
Dit programma opent met de basis van klassieke muziek, waarna je het hoort versmelten met klanken geïnspireerd door volksmuziek. Deze twee fundamenten van westerse muziek komen hierin samen. ***Spiritus Sanctus*** zingt over de Geest die alles bezielt.

2. Mathilde Wantenaar
Hadewijch – Lied X

Voor dit programma componeerde Mathilde Wantenaar een lied voor de combinatie van cello en zang. Hadewych zocht naar muziek die voort kwam uit haar culturele wortels, wat resulteerde in deze compositie geschreven op een tekst van de 13e eeuwse Hadewijch. **Hadewijch** was een Brabantse dichter, mystica en schrijver, en een van de eerste en belangrijkste auteurs in de Nederlandse literatuur. Haar werk, geschreven in het Middelnederlands, bestaat uit strofische gedichten, brieven, visioenen en een lijst van heiligen. Centraal staat de *minne*: de liefde (tot God), beschreven in de taal van de hoofse liefdespoëzie, met alle verlangen, pijn en vervulling die daarbij horen.
Er bestaat controverse over of haar strofische gedichten, ook wel liederen genoemd, ook daadwerkelijk liederen waren. De teksten zijn immers bewaard gebleven maar de muziek is dat niet. Nu denkt men te weten deze teksten op muziek van bekende liederen van troubadours waren geschreven.
Mathilde Wantenaar componeerde nieuwe muziek voor ***Lied X***, waarin zowel de oude als nieuwe klanken doorklinken. Een lied over de *minne*.

3. Rafael Marino Arcaro
Miniatures in Language of Tongues and Spells

Rafael Marino Arcaro zegt het volgende over zijn compositie Miniatures in Language of Tongues and Spells: “To understand the song of birds. Take the tongue of whatever bird you wish to understand; put it in honey and place it beneath y*our* tongue. — This is the magical recipe given in a fifteenth-century Middle Dutch text. (oh, how wonderfully gruesome and fanciful!) This work for singing cellist draws on texts from different European traditions and periods: an Anglo-Saxon fertility ritual, Middle Dutch love magic and a recipe for understanding birdsong, a Lithuanian *sutartinė*, an Old Norse curse and an Old High German revenge charm. I’ve found the pairing of voice and cello, both produced by the same performer, especially suited to this material. The cello’s rich timbre — lyrical, rhythmic, rough, fragile and at times strangely voice-like — set against a high singing voice allowed for a rich tapestry of compositional fancies. And because both sounds originate in the same musical body, I was able to treat voice and cello as two extensions of the same musical gesture. A bow stroke triggers the sound of a syllable; a vocal line continues inside the bowed instrument; the two lock into conflicting pulses while remaining physically inseparable. These ***miniatures in language of tongues and spells*** are not attempts at historical reconstruction. I wanted instead to bring these rich words into the present and revel in how vivid, peculiar and powerful they are; to let them breathe again, now into *our* time, reminding us of how mystical *our* world is. Across five succinct pieces, centuries-old words are allowed to behave strangely again.”

4. Rebecca Clarke
Three Irish Country Songs: As I Was Goin’ To Ballynure
Sonate voor altviool en piano: Impetuoso

Rebecca Clarke was een Engelse componist die zowel als violist en componist baanbrekend was. Zo was ze een van de eerste vrouwen die in een Londens orkest speelde, had ze succes met haar kwartet dat alleen uit vrouwen bestond en schreef ze composities die zo goed waren dat het dan misschien vanwege haar gender niet de eerste maar wel de tweede prijs mochten ontvangen in grote competities. Haar muziek is buitengewoon expressief, er klinken invloeden van Franse muziek in door, maar ook vallen de klanken van de Britse volksmuziek op. Deze invloeden zijn duidelijk te horen in haar veelgeprezen ***Sonate voor altviool en piano***. In haar bewerking van ***Three Irish Country Songs*** grijpt ze direct terug op oude Ierse volks melodieën. Clarke laat op een charmante wijze de melodieën tot hun recht komen.

6. Manuel de Falla
Siete canciones populares españolas: El paño moruno, Nana

Toen een zangeres in 1914 aan Manuel de Falla vroeg wat ze voor Spaanse liederen zou zingen in haar volgende recital, antwoordde hij haar met een heel nieuw stuk. Hij componeerde de ***Siete Canciones populares españolas*** voor zang en piano met een compositietechniek die “Natuurlijke resonantie” heet. Hierbij verwerkte hij de natuurlijke boventonen van een grondtoon direct in zijn akkoorden. Ook liet hij zich inspireren door de resonantie van Spaanse gitaar snaren en schreef de piano partij om een gitaar te imiteren.
Het klaaglijke ***El paño moruno*** (‘Het Moorse doek’) is een volksmelodie rechtreeks uit de provincie Murcia. ***Nana*** is een wiegelied dat De Falla’s moeder voor hem zong. De melodie komt uit Andalusië en verschilt daarom van andere Spaanse wiegeliederen, omdat volgens de componist veel Andalusische vocale muziek haar oorsprong in India heeft.

Mathilde Wantenaar *Hadewijch - Lied X*

Origineel

Die voghele hebben langhe
geswegen
Die blide waren hier te voren.
Hare bliscap es gheleghen
Dies si den somer hebben
verloren.
Si souden herde saen gheseghen
Hadden sine weder gecreghen,
Want si hebbenne vore al
vercoren,
Ende daer toe worden si
gheboren.
Dat machmen dan an hen wel
horen.

Ic swighe vander voghele claghe
-Hare vroude, hare pine, es saen
vergaen -
Ende claghe dat mi meer
meshaghe:
Die *minne*, daer wij na souden
staen,
Dat ons verweghet hare edele
waghe,
Ende nemen vremde na ghelaghe.
Sone mach ons *minne* niet
ontfaen.
Ay, wat ons nederheit heeft
ghedaen!
Wie sal ons die ontrouwe
verslaen?

Die moghende metter sterker
handt,
Op hen verlatic mi noch sere,
Die altoes werken in *minne*n
bandt
Ende en ontsien pine, noch leet,
noch kere,
Sine willen dorevaren al dat lant
Dat *minne* met *minne*n in *minne*n
ye vant.
Hare fine herte es so ghere,
Die weten wat *minne* met *minne*n
lere
Ende hoe *minne* die *minne* met
*minne*n ere.

Nederlandse vertaling

Zwijgen doen sinds lang de
vogels,
hoe vrolijk was hun zang
voordien.
Hun uitgelaten lied viel stil,
de zomer toch ging hen verloren.
Hoe zouden zij meteen van zege
zingen
als weer de zomer werd hun deel.
Want niets ligt hen meer aan het
hart.
En ja, voor zomertijd zijn zij
geboren;
dat kan men dan wel horen aan
hun zang.

Ik zwijg over het klagen van de
vogels:
hún uitgelatenheid, hún pijn gaan
snel voorbij.
Maar ik klaag over groter leed:
dat *minne*, die ons hart vervullen
zou,
ons neerdrukt met haar adellijk
gewicht,
en dat ons *minne*vreemde kost
genoegt.
Ai, hoe heeft toch kleinhartigheid
ons schade aangedaan!
Zo kan *minne* ons nooit
aanvaarden.
Wie zal zo’n ontrouw voor ons
neder slaan?

De krachtigen met sterke hand,
zij zijn nog steeds mijn diepe
toeverlaat,
die immer alles doen vanuit de
*minne*band,
die pijn noch leed noch tegenslag
ontzien.
Zij willen trekken door het hele
land
dat *minne* met *minne* in *minne*
ooit vond.
Hun edel hart is zo verheven.
Die weten wat *minne* met *minne*
leert,
en hoe *minne* de *minne* met *minne*
eert.

Rafael Marino Arcaro *Miniatures in Language of Tongues and Spells*

Origineel

I. herb charm (in Latin Vulgate)
Crescite, et multiplicamini et replete terre.

II. song for summoning Venus (in Middle Dutch)
Ay, soete Venis, godinne van der *minne*,
ic beswere di, dattu bidder cracht
ende bi der viertut
dattu hebs in di, dattu hebs in di,
dattu hebs in di…

III. charm to understand birdsong (in Middle Dutch)
Tirlit tirlit tan tan tan, tirlit tirle tirlit tan tan tan ta,
tan tirla tan tan tan tirla, tan tirla tan tan tan ta.
Omme te verstane der voghelen sanc.
Nemt die tonghe van sulken voghele als ghi verstaen wilt;
doetse in honich ende legtse onder uwe tonghe.

IV. midusmmer morning charm (in Lithuanian)
Ryto, rytelio,
yto ratileliu
yto ratiléliu

V. song to bring ruin (in Old Norse and Old High German)
Villist vættir,
veroiódœmi,
hristist hamrar, heimr sturlist, versni veğrátta.
ben zi bena, ‘ bluot zi bluoda,
lid zi geliden,
sose gelimida sin

Nederlandse vertaling

I. Kruidenbezwering nr. 1 (In het Latijn) (Vulgaat)
Groei, en vermenigvuldig u,
en vul de aarde.

II. Lied om Venus aan te roepen (In het Middelnederlands)
O, zoete Venus, godin van de liefde,
ik bezweer u, bij de kracht en bij de macht die u in uzelf bezit, die u in uzelf bezit, die u in uzelf bezit…

III. Bezwering om het gezang van vogels te begrijpen (In het Middelnederlands)
Tirlit tirlit tan tan tan, tirlit tirle tirlit tan tan tan ta,
tan tirla tan tan tan tirla, tan tirla tan tan tan ta.
Om het gezang van de vogels te begrijpen:
neem de tong van de vogel
die u wilt verstaan;
leg die in honing en plaats die onder uw tong.

IV. Midzomerochtendbezwering (In het Litouws)
Ochtend, lieve kleine ochtend,
ochtend, ratilėliu, ochtend, ratilėliu.

V. Lied om onheil te brengen (In het Oudnoors en Oudhoogduits)
Mogen de geesten verdwalen,
mogen vreemde en ongehoorde dingen gebeuren,
mogen de rotsen schudden,
moge de wereld in wanorde raken,
moge het weer verslechteren.
Bot tot bot,
bloed tot bloed,
ledemaat tot ledemaat,
Alsof ze aaneengesmeed waren

Luciano Berio *Folk Songs: Loosin yelav, Lo fiolairé, Azerbaijan Love Song*

In 1965 schrijft Berio een serie arrangementen of composities geïnspireerd op volksliederen uit verschillende delen van Europa. Hij schrijft ze voor zijn vrouw, mezzosopraan Cathy Berberian en een bijzondere bezetting. Emmanuel Sowich arrangeerde het voor zang, cello, piano en gitaar voor dit programma.

Berio schrijft over zijn *Folk Songs*:
“I have a utopian dream, though I know it cannot be realized: I would like to create a unity between folk music and our music — a real, perceptible, understandable conduit between ancient, popular music-making which is so close to everyday work and music.”

III. ***Loosin yelav*** (de maan is opgerezen) is een Armeens volkslied dat de opkomst van de maan bezingt. De tekst is kort, maar heeft een heel beeldende, bijna rituele kwaliteit: de maan verschijnt boven de bergen, haar licht verdrijft de duisternis en de zangeres spreekt haar liefdevol aan.

X. ***Lo fiolairé*** gaat over een jong meisje dat de schapen hoedt, een herder om hulp vraagt, die vervolgens in ruil daarvoor een kus vraagt. Uit generositeit geeft ze hem niet één, maar twee kusjes. De tekst is een traditioneel volkslied uit de Franse Auvergne, in een lokale vorm van het Occitaans.

XI. ***Azerbaijan Love Song*** is gebaseerd op een oude bekraste opname van een volkslied uit de toenmalige Azerbeidzjaanse Sovjetrepubliek. Cathy Berberian, hoorde de opname en schreef de klanken fonetisch op. Ze sprak zelf geen Azerbeidzjaans. Dat betekent dat de tekst voor een groot deel niet “verstaanbaar” is. Het lied bevat Azerbeidzjaans en Russische passages. De muziek werd vervolgens door Berio bewerkt en in zijn eigen muzikale wereld geplaatst.

Fazıl Say *Four Cities: Sivas, Hopa*

Voorwoord
Een reis door *vier steden* in Anatolisch Turkije: ***Sivas***, ***Hopa***, Ankara en Bodrum, verbonden met herinneringen en biografische gebeurtenissen, vormt het muzikale thema van de sonate *Vier steden* van Fazıl Say. Deze *vier steden*, die zich over bijna 2000 km uitstrekken, onderscheiden zich duidelijk van elkaar door hun eigen individuele cultuur.

Sivas
Sivas ligt ten oosten van Ankara en is een conservatieve en traditionele stad, die zich met name kenmerkt door een groot aandeel alevitische bevolking, gevestigd in de regio. Daarom vormen Âşık Veysel, een “alevitische bard”, dichter en musicus, en zijn lied “Sazım” (mijn saz/mijn instrument) de inspiratiebron voor het eerste deel van de sonate. Het slot imiteert het melancholische geluid van dit traditionele Turkse instrument, dat verwant is aan de luit.

Hopa
Een traditioneel huwelijk in het cultuurgebied ten oosten van de Zwarte Zee inspireerde Fazıl Say tot het schrijven van dit deel van de sonate. Een snelle volksdans, “Horon” genaamd, die plaatsvindt in een karakteristiek 7/16-ritme, en het geluid van de kemençe, die eveneens op de luit lijkt en een traditioneel instrument uit de Zwarte Zeeregio is, doen hun intrede in dit deel. Daarnaast hoort men klanken die doen denken aan verschillende volksliederen en volksdansen, zelfs anonieme, afkomstig uit het cultuurgebied van Georgië, de Kaukasus en Lazistan, evenals “Cilveloy nanayda” (“een Turks lied”) en “Laz Kızı” (“een Lazisch meisje”).

10. Pēteris Vasks *Grāmata čellam*, **II.** *Pianissimo* **(1978)**

Pēteris Vasks is een van de belangrijkste hedendaagse Letse componisten. Zijn muziek is spiritueel van aard en wordt gevoed door de Letse natuur, het lot van zijn land onder Sovjetbezetting en een diep verlangen naar licht en troost.
Grāmata čellam (“Boek voor cello”), ook “The Book”) is een werk voor solocello uit 1978 bestaande uit twee delen: *Fortissimo* en *Pianissimo*. Het tweede deel voelt als de kalmte na de storm. Een bijna geïmproviseerde melodie klinkt boven een aanhoudende bastoon. Deze vorm weerklinkt als een echo van de middeleeuwse muziek: een vrije, spirituele melodie boven een aanhoudende bourdon. Het stuk eindigt met een moderner geluid, dat langzaam in de lucht verdampt.

Hadewych van Gent

Op 17-jarige leeftijd maakte Hadewych van Gent haar solodebuut in Het Concertgebouw. Sindsdien treedt zij op in toonaangevende zalen als Konzerthaus Berlin, Elbphilharmonie Hamburg, de Barbican Hall en de Royal Albert Hall. Zij werkt samen met musici als Sheku, Braimah en Jeneba Kanneh-Mason, gitarist Plínio Fernandes en saxofonist Jess Gillam. Haar bijdrage aan Sheku Kanneh-Masons albumrelease *Song* werd door *The Times* geprezen als *"an intoxicating invocation"*.

Gedreven door nieuwsgierigheid naar nieuwe klanken en vormen breidt Hadewych het repertoire voor stem en cello uit in nauwe samenwerking met componisten. Haar debuutalbum *VOICE*, uitgebracht bij Linn Records, kwam tot stand dankzij een opnamekans die aan slechts drie studenten van de Royal Academy of Music in Londen werd toegekend. Ze studeerde af met een onderscheiding en een Advanced Diploma. Hadewych maakte opnames voor Sony en Decca. In 2025 werd zij genomineerd voor de Grachtenfestivalprijs. Binnenkort is zij te horen als solist in het Concertgebouw met Het Groot Omroepkoor.

Dankwoord van Hadewych van Gent

Met speciale dank voor deze bijzondere kans aan Dutch Classical Talent, Cora Burggraaf, Cécile Gouder de Beauregard, Mathilde Wantenaar, Rafael Marino Arcaro, Emmanuel Sowich, Maarten ter Horst, Lidewij Mahler, Jasper Smink, Steven Kok, het Regina fonds, Michele Reali, Max Lighthart, Elisa Brooke, Ingeborg Freeve, Lucas van Gent en Ana-Carmen Balestra.

Opname

Het concert van Hadewych van Gent op 3 december wordt opgenomen en later uitgezonden op NPO 2 extra. Houd de website van Dutch Classical Talent in de gaten voor de uitzenddata.

FINALISTEN TOUR 2026 - 2027

• • •

Elizabeth Goh
piano
Tour: 17 sept – 15 okt 2026

Hadewych van Gent
cello
Tour: 5 nov – 10 dec 2026

Fee Suzanne de Ruiter
mezzosopraan
Tour: 14 jan – 11 feb 2027

Martin String Quartet
strijkkwartet

Tour: 4 mrt – 14 april 2027

Finale Dutch Classical Talent 2026-2027
Zondag 6 juni 2027

• • •

Dutch Classical Talent is een talentontwikkelings-traject van achttien maanden voor jonge musici die studeren of zijn afgestudeerd aan een van de Nederlandse conservatoria. Finalisten doorlopen een intensief coachings- en studieprogramma, en gaan met een eigen programma op tour langs vijftien Nederlandse concertzalen. Zondag 6 juni 2027 komen alle finalisten naar Utrecht voor de Grote Finale van de Tour en Award. Op die dag wordt een winnaar aangewezen en de band met het publiek wordt verstevigd met het toekennen van de Publieksprijs. Dutch Classical Talent viert dit seizoen een jubileum want het traject bestaat 25 jaar.

Dutch Classical Talent is een initiatief van de Neder-landse concertzalen, de JCP Stichting en wordt mede mogelijk gemaakt door het Cultuurfonds, mede dankzij het Wijdeveld-Polée Fonds.

www.dutchclassicaltalent.nl

TIVOLI VREDENBURG FONDS
J.C.P. STICHTING
het Cultuurfonds